

Πολιτιστική Πρωτεύουσα

ΤΕΥΧΟΣ 11

Από το ΔΟΝΤΙ

Τεύχος ΜΜΕ

Πώς βλέπει ο τοπικός Τύπος την Πολιτιστική
Παραδειγόμενα και ειδήσεις με... παρασκήνιο
Στα άδυτα του μυαλού ενός ανυποψίαστου πολίτη

Διαμάντια και ρουμπίνια στο 2006!

Η «μίζερια» του τοπικού Τύπου και άλλα παραμύθια

Μια στάκα του θάνου Μικρούτσικου λίγο πριν το Δεκαπενταύγουστο σε συνέντευξή του στην κυριακάτικη «Αυγή» ήταν η αφορμή για να αφιερώσουμε το παρόν τεύχος στη σχέση του Τύπου και της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας. Είπε λοιπόν ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Πολιτιστικής ότι ένας από τους τρεις βασικούς λόγους για το γεγονός ότι δεν πάει καλά η Πολιτιστική είναι ο πόλεμος από κάποιους τοπικούς πολιτικούς παράγοντες, που συνεπικουρούνται από τη μίζερια του τοπικού Τύπου, οι «παραγοντίακοι» του οποίου φοβούνται ότι θα χάσουν το ρόλο τους στην Πάτρα που αλλάζει.

Μακριά από μας η υπεράσπιση του τοπικού Τύπου για συνεχσιακούς λόγους, όμως, όπως και να το κάνουμε, η άποψη αυτή του Μικρούτσικου (η οποία για ευνόητους λόγους ειπώθηκε εκτός των συνόρων της πόλης) αξίζει σχολιασμό.

Ο Τύπος στην Πάτρα έχει όντως σοβαρά προβλήματα, χωρίς καμία εξαίρεση. Έχει ανθρώπους που ζουν κακοπληρωμένοι και ενίοτε χωρίς να πληρώνονται καθόλου, έχει έλλειψη εμπειρίας στη διαχείριση μεγάλων γεγονότων, έχει πρόβλημα λόγω της πολύ χαμηλής κυκλοφορίας των τοπικών εφημερίδων, παγιδεύεται συχνά σε πολιτικές εξαρτήσεις και διαμορφώνει κάποιες φορές τη στάση του ανάλογα με τις προσωπικές συμπάθειες ή σχέσεις, γεγονός απολύτως φυσιολογικό σε κάθε τοπική κοινωνία. Μοιραία όλα αυτά έχουν τον αντίκτυπό τους και στο πώς αντιμετωπίζεται η Πολιτιστική...

Όμως από αυτό το σημείο μέχρι του να κατηγορείται ο τοπικός Τύπος για την αποτυχία της Πολιτιστικής, η απόσταση είναι τεράστια.

Ακόμα όμως κι έτσι να είναι, ο θάνατος Μικρούτσικου που έχει απόλυτη εικόνα της Πάτρας σε όλα τα επίπεδα, δε δικαιούται να αποδίδει εκεί τις ευθύνες. Αισθάνεται δηλαδή ειλικρινής όταν στην ίδια συνέντευξή του αφιερώνει πέντε λέξεις για να κρίνει το υπουργείο Πολιτισμού και περίπου εκατό για να ψέξει τον τοπικό Τύπο;

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο: Τις φορές που ο θάνατος Μικρούτσικου —απευθείας ή μέσω συνεργατών του— ζητούσε από μερίδα του Τύπου ή προσωπικά από δημοσιογράφους να τον στηρίξουν, δεν... προσαλλόταν που απευθύνεται σε «μίζερους» και σε «ένοχους» για την αποτυχία της Πολιτιστικής;

Φυσικά και τα γνωρίζει όλα τούτα ο κ. Μικρούτσικος. Απλώς αυτή την περίοδο έχει αποφασίσει να ακολουθήσει μια γραμμή στήριξης της Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να γίνει ένα τουλάχιστον αξιοπρεπές έργο στην Πολιτιστική. Αναγκάζεται έτσι να «μεταμφιέσει» άλλους σε υπεύθυνους. Στην προκειμένη περίπτωση είναι όμως εσκεμμένα άδικος...

● Ανδρέας Γ. Τσιλίρας

Περιεχόμενα

Πολιτιστική Πρωτεύουσα
Τεύχος 11
Διανέμεται δωρεάν
με το περιοδικό
ΤΟ ΔΟΝΤΙ - τεύχος 38

Κανακάρη 236Α & Γενναδίου
26222 Πάτρα
τηλ. - fax 2610 323060
www.todonti.gr
patra2006@todonti.gr

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Ανδρέας Τσιλίρας

Συνεργάστηκαν:
Έλενα Αλεξανδράκη
Θοδωρής Γκόννης
Εύη Γκοτσοπούλου
Νίκος Ψαθογιαννάκης

Σύμβουλος Έκδοσης
Γιάννης Πικραμένος

Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Τυπόγραμμα
Τηλ. 2610 993460

Φιλμογράφιση
Unitype
Μ & Β. Σουβαλιώτης ΟΕ
Ναυαρίνου 3 - 5, 26222 Πάτρα
Τηλ. 2610 341770

Εκτύπωση
Λιθογραφικό Εργαστήρι
Δ. Παναγιωτόπουλου
Ι. Διακίδη 48, Πάτρα
Τηλ. 2610 330532

- 04 Caro diario
- 08 Ο... διερμηνέας της Πολιτιστικής
- 10 Αφιέρωμα: ΜΜΕ και Πολιτιστική
- 22 Θοδωρής Γκόννης: «Έτσι βρέθηκα να συνομιλώ με τον Κοσμή Πολίτη»
- 24 Τυπολατρεία

26

Cork 2005
European Capital of Culture

22

«Έτσι βρέθηκα να συνομιλώ με τον Κοσμή Πολίτη...»

Είναι πάντα ευχάριστο να είναι σ'έναν φίλο σου και να σου μιλάει για την πολιτιστική πρωτεύουσα. Μάλιστα, όταν σου μιλάει για την πρωτεύουσα...

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή και απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του διεθνούς δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

(*) Ο τίτλος είναι κλεμμένος από μια ταινία του Νάνι Μορέτι και σημαίνει «Αγαπημένο μου ημερολόγιο». Εδώ εκφράζει το... αγαπημένο ημερολόγιο της Πολιτιστικής, στο οποίο καταγράφονται όλα όσα συνέβησαν το μήνα που μας πέρασε στο μέτωπο της προετοιμασίας της Πάτρας, μέχρι να φτάσουμε στο σωτήριο έτος 2006 και να δούμε όλοι από κοντά αν άξιζε τελικά όλη αυτή η περιπέτεια.

Ερασιτέχνες

«Γαλαντόμα» επιχειρήσε να εμφανισθεί η Πολιτιστική, όμως την πρόλαβαν κάποια δημοσιεύματα του Τύπου στην Πάτρα και επιχειρήθηκε τελευταία στιγμή να γίνει κάποια αλλαγή. Πιο συγκεκριμένα, η Πολιτιστική εμφανίστηκε ξαφνικά ως χορηγός στο πρώτο φεστιβάλ Μαινάλου που έγινε τον Αύγουστο στον αρκαδικό τόπο καταγωγής του υφυπουργού Πολιτισμού Πέτρου Τατούλη. Ανάμεσα στις άλλες χορηγίες που εξασφάλισε ο κ. Τατούλης για το Φεστιβάλ ήταν και η Πολιτιστική, έτσι όπως έγραφαν τουλάχιστον τα δελτία τύπου του υπουργείου. Στην Πάτρα, όταν δημοσιοποιήθηκε το θέμα (μαζί φυσικά με τα σχετικά σχόλια) οι υπεύθυνοι της Πολιτιστικής είπαν ότι έγινε... λάθος κι ότι απλώς η Πολιτιστική είχε κάποιο... περίπτερο στο Φεστιβάλ του χωριού του υφυπουργού.

Ήταν δε τόσο ερασιτεχνικός ο τρόπος που χειρίστηκαν το θέμα μαζί με τον κ. Τατούλη, ώστε στην ιστοσελίδα του υπουργείου Πολιτισμού, η πρώτη από τις δύο ανακοινώσεις που αναφέρεται στο Φεστιβάλ, περιλαμβάνει την Πολιτιστική στους χορηγούς, ενώ η δεύτερη την έχει αφαιρέσει από τη σχετική παράγραφο.

Η μάχη της ποίησης

Σε «αγκάθι» κινδυνεύει να εξελιχθεί για την Πολιτιστική η ενόπτητα των εκδηλώσεων που θα γίνουν για τους πατριούς ποιητές κατά τη διάρκεια του 2006. Το αρχικό σχέδιο προέβλεπε εκδηλώσεις στις οποίες θα παρουσιάζονταν με διάφορες αφορμές το έργο των περισσότερων πατρινών ποιητών, τους οποίους μάλιστα ο θάνατος Μικρούτσικος είχε καλέσει (μαζί με μια ομάδα ακόμα λογοτεχνών) να σχεδιάσουν από κοινού το λογοτεχνικό σκέλος της Πολιτιστικής, χωρίς τελικά αυτή η επαφή να προχωρήσει.

Οι περισσότερες από τις εκδηλώσεις που έχουν μέχρι τώρα διαρρεύσει προκάλεσαν ποικίλες αντιδράσεις, με μοναδική εξαίρεση την τιμητική εκδήλωση για το έργο του Διονύση Καρατζά.

Έτσι, η ομαδική εκδήλωση για το έργο των Βρεττού, Ζαρκάδη, Φωσταίνη και Χρυσανθόπουλου φαίνεται πως ναυαγεί καθώς ο Σπύρος Βρεττός αρνήθηκε να συμμετάσχει θεωρώντας (και σωστά) ότι δεν τον εκφράζει αυτός ο τρόπος «τιμητικής παρουσίασης».

Παράλληλα, άλλες δύο εκδηλώσεις κινδυνεύουν να ματαιωθούν ή να αλλάξει ελαφρώς ο τρόπος που θα παρουσιαστούν. Η αρχική σκέψη να παραλληλιστεί το έργο του Βασίλη Λαδά με αυτό του Μανόλη Αναγνωστάκη, και το έργο του Γιώργου Κοζιά με αυτό του Μίλτου Σαχτούρη ίσως τροποποιηθεί, καθώς θεωρείται ότι μια τέτοια «έμπνευση» εκ μέρους της Πολιτιστικής θα οδηγήσει σε αντιδράσεις, ίσως και από τους ίδιους τους πατριούς ποιητές, για τους οποίους θα δοθεί η εντύπωση ότι βρήκαν ευκαιρία μέσω της Πολιτιστικής για «ανίερους συγκρίσεις», χωρίς καν δική τους πρωτοβουλία!

Θα αρνηθεί

«Ανοιχτό» το ενδεχόμενο να αρνηθεί την παραγωγή της Πολιτιστικής για την έκδοση τεσσάρων βιβλίων, αντί του ποσού των 84000 ευρώ, αφήνει το «Πολύεδρο». Σύμφωνα με τους υπεύθυνους του βιβλιοπωλείου έχουν καταθέσει μια μεγάλη πρόταση στην Πολιτιστική, από την οποία τους ζητήθηκαν μόνο τέσσερις εκδόσεις και γι' αυτό ίσως αρνηθούν την ανάθεση, θεωρώντας ότι με αυτό τον τρόπο η πρότασή τους τεμαχίζεται σε τέτοιο βαθμό που τελικά χάνεται η φιλοσοφία της.

Μπροστάρηδες

Μια τριμελής επιτροπή που κανείς δεν κατάλαβε πότε ορίστηκε και με ποια κριτήρια εμφανίστηκε στα μέσα του καλοκαιριού να θέλει να προστατέψει το περιβάλλον στην Αχαΐα. Οι τρεις κύριοι, για τον έναν από τους οποίους έχουμε κάθε λόγο να αμφιβάλλουμε για την ειλικρίνεια των προθέσεων και την αξία των ικανοτήτων του, ορίστηκε από το Πρωτοδικείο ως διοικούσα επιτροπή της Επιτροπής Τοπίου και Περιβάλλοντος, την ίδια ώρα που δεκάδες από τα μέλη του ιστορικού σωματείου ούτε καν είχαν ενημερωθεί ότι υπάρχει τέτοιο ζήτημα.

Δεν ισχυριζόμαστε φυσικά ότι το Πρωτοδικείο είχε κανέναν δόλο στην έκδοση της απόφασης, όμως

Caro Diario

είμαστε βέβαιοι ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση να προχωρήσει η μάχη της προστασίας του περιβάλλοντος στην περιοχή όταν όσοι θέλουν και μπορούν να προσφέρουν απογοητεύονται διαρκώς από αυτούς που εμφανίζονται ως «μπροστάρηδες» και «αγωνιστές».

Όχι προτομή

Για τον Νίκο Πολίτη δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα σε όσα σωστά και άξια γράφτηκαν μετά το θάνατό του σε ηλικία 85 ετών, στις αρχές Αυγούστου. Μια επισήμανση μόνο: Ας μην προχωρήσει ο Δήμος ή κάποιος άλλος φορέας στην ονοματοθεσία κάποιου δρόμου, στην παραγγελία κάποιας προτομής ή στη μετονομασία μιας αίθουσας στο όνομα του ιστορικού, δημοσιογράφου και ερευνητή.

Ας στηρίξει απλώς άμεσα την τοπική Ένωση Συντακτών στον καλό δρόμο που έχει βάλει το έργο του Μουσείου Τύπου («ψυχή» του οποίου ήταν ο Νίκος Πολίτης) κι ας δώσει λίγο μεγαλύτερη έμφαση στην καταγραφή της ιστορίας της πόλης, ώστε να μη στηρίζεται ασυνείδητα σε ακούραστους μοναχικούς ερευνητές, όπως ήταν ο Νίκος Πολίτης.

Άνιση μεταχείριση

Το Φεστιβάλ Πάτρας που διοργανώνει τα τελευταία είκοσι χρόνια ο Οργανισμός Καλλιτεχνικών Εκδηλώσεων κάθε καλοκαίρι, αποτελείται ως γνωστόν από τις παραστάσεις που περιοδεύουν σε όλη την Ελλάδα, για τις οποίες ο Οργανισμός αναλαμβάνει τις δημόσιες σχέσεις και την προβολή τους στην Πάτρα, αμειβόμενος συνήθως με ποσοστό επί των εισιτηρίων. Η απήκηση αυτού του Φεστιβάλ είναι δεδομένη, ενώ οι περισσότεροι —δίκαια— του ανα-

γνωρίζουν ότι στις αρχές της δεκαετίας του '80 οπότε ξεκινούσε την προσπάθεια (πριν οι υπόλοιποι φορείς της πόλης γνωρίσουν τι σημαίνει φεστιβάλ), λειτούργησε σε ένα περιβάλλον μάλλον εχθρικό λειτουργώντας σχεδόν δονκιχωτικά.

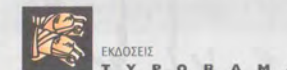
Με την πάροδο των χρόνων όμως, και με δεδομένο ότι πολλαπλασιάστηκαν οι φορείς της περιοχής που διοργανώνουν εκδηλώσεις και οι απαιτήσεις του κοινού είναι πλέον πολύ μεγαλύτερες, μήπως ήρθε η στιγμή για το υπουργείο Πολιτισμού και το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο να επανεξετάσουν τον τρόπο με τον οποίο παραχωρούν δωρεάν και για δύο σχεδόν μήνες το Ρωμαϊκό Θέατρο στον Οργανισμό, ενώ την ίδια στιγμή τα ποσά ενοικίασης για τους υπόλοιπους είναι απαγορευτικά;

Ειδικά φέτος που το Φεστιβάλ Πάτρας επιχορηγείται ή έχει την αιγίδα τεσσάρων φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα (υπουργείο Τουρισμού, υπουργείο Πολιτισμού, Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού, Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας), δεν είναι λίγο άδικο η μεταχείριση όλων των υπόλοιπων;

Η ιστορία της Πάτρας όπως δεν την έχετε ξαναδεί!

Δύο τόμοι - κοσμήματα (120 σελίδες ο καθένας, πανόδετοι με σκληρό κάλυμμα και κουβερτούρα) που παρουσιάζουν μία ολοκληρωμένη άποψη για την εικόνα και τη ζωή της Πάτρας της περιόδου 1890-1915. Μέσα από περίπου 200 αυθεντικές φωτογραφίες, χωρίς επεξεργασία και επιχρωματισμούς, ο αναγνώστης μπορεί να βιώσει μία εποχή που έχει αφήσει ανεξίτηλα τα ίχνη της ακόμη και σήμερα.

Διατίθεται από τα καλά βιβλιοπωλεία,
ή με ένα απλό τηλεφώνημα στο
2610 993460
και θα σας αποσταλούν
με courier, χωρίς έξοδα αποστολής

Κάντε το ιδανικό δώρο σε εορτές ή τους αγαπημένους σας, στην μοναδική τιμή των 45€ (από 54€)

[Η προσφορά ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων]

Διαμάντια και ρουμπίνια...

Ο επίσημος
διερμηνέας της
Πολιτιστικής
είναι εκτιμητής
πολύτιμων
λίθων!

ΠΑΤΡΑ ΠΕΤΡΑ

PATRAS 2006
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΕΡΜΗΝΕΑΣ OFFICIAL TRANSLATOR

Mr. A. L.

Tel. +302610 , mobile +3069

GREEK - ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ENGLISH - ΑΓΓΛΙΚΑ

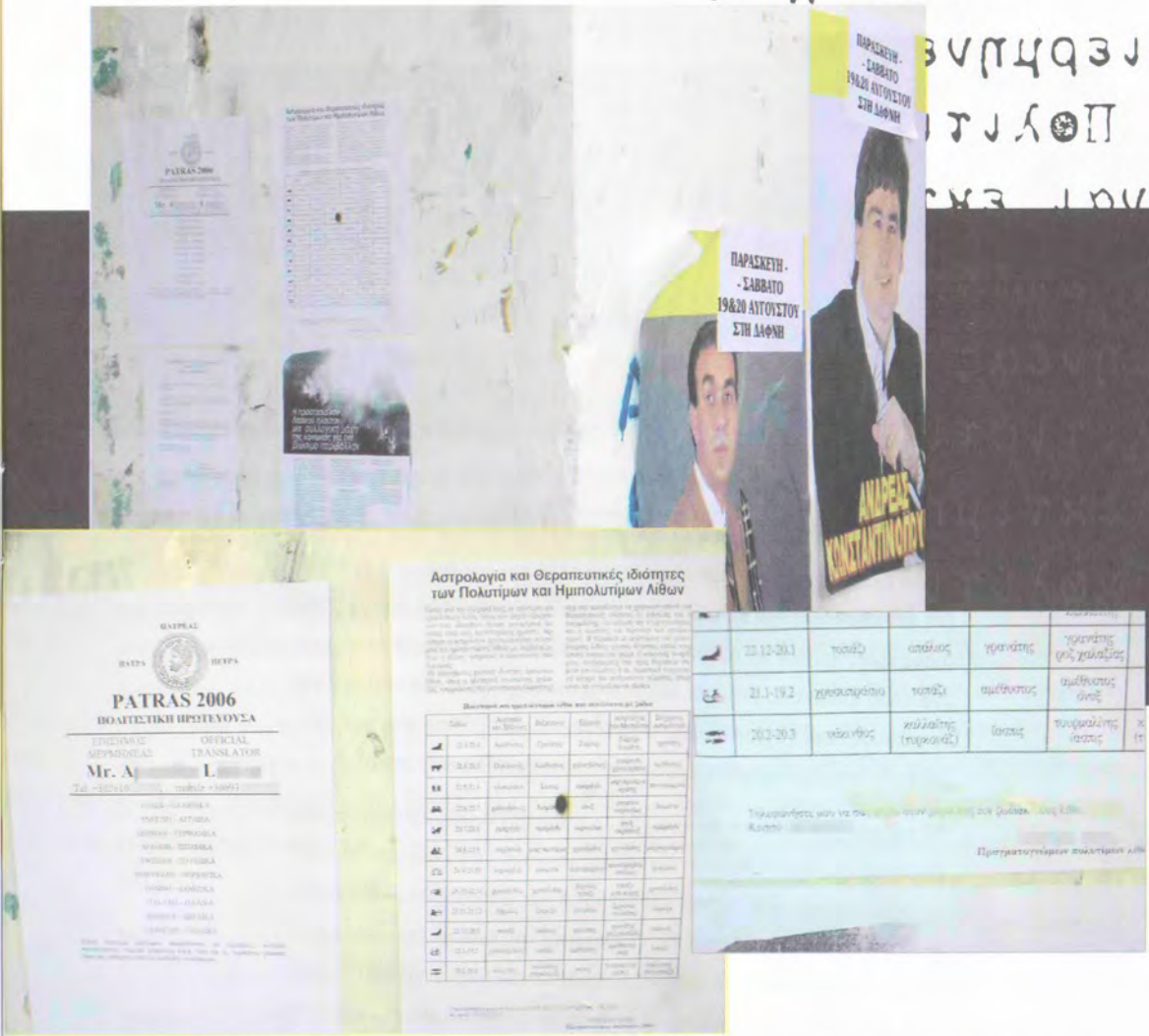
Το είδαμε κι αυτό... Η Πολιτιστική έχει επίσημο διερμηνέα. Μέχρι εδώ τίποτα το περίεργο, εκτός ίσως από το γεγονός ότι για να έχει κάποιος επίσημο διερμηνέα, θα πρέπει να έχει και υλικό προς διερμηνεία. Στην προκειμένη περίπτωση όμως το ερώτημα είναι άλλο:

Πώς θα αντιδρούσατε αν μαθαίνατε ότι ο συγκεκριμένος διερμηνέας είναι ταυτόχρονα εκτιμητής πολύτιμων λίθων, διοργανωτής πολιτιστικών εκδηλώσεων, συνεργάτης του υπουργείου Δικαιοσύνης και οργανωτής εκπαιδευτικών ταξιδιών;

Το διαβάσαμε και δεν το πιστεύαμε. Κάτω από το (παραιοποιημένο) σήμα του Δήμου Πατρέων με τις λέξεις «Πάτρα, Πατρέας, πέτρα», σε μια τοιχοκολλημένη ανακοίνωση, ο κ. Α. Λ. (τα στοιχεία του υπάρχουν στην αφίσα) ανακοινώνει ότι είναι ο επίσημος διερμηνέας της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας και ζητά να συνεργαστεί με εμπόρους, επιχειρηματίες και άλλους φορείς που πιθανώς να ενδιαφέρονται για τις υπηρεσίες του.

Η πρώτη φορά που είδαμε την αφίσα ήταν όταν είχε τοιχοκολληθεί έξω από το Δημαρχείο Πατρών. Όταν, όμως, είδαμε την ίδια αφίσα σε ένα ορεινό χωριό της Αχαΐας, δίπλα από τις αφίσες κάποιων «λαϊκών» τραγουδιστών, δεν πιστεύαμε στα μάτια μας... Κι αυτό γιατί στη διπλανή ανακοίνωση ο ίδιος άνθρωπος με τα ίδια στοιχεία είχε και μια διαφήμιση στην οποία υπέγραφε ως πραγματογνώμων πολύτιμων - ημιπολύτιμων λίθων. Εκεί εξηνούσε τις θεραπευτικές ιδιότητες των πολύτιμων λίθων, τις συνέδεε με την αστρολογία και διαφήμιζε ότι προσφέρει κρυσταλλοθεραπεία, παραδίδει μαθήματα ελληνικής - βυζαντινής κοπής πολύτιμων λίθων και προσφέρει δωρεάν εκπαιδευτικά ταξίδια!

Αναζητώντας περισσότερες πληροφορίες, μάθαμε ότι σε τηλεφωνικές επικοινωνίες με υποψήφιους πελάτες του, ο ίδιος άνθρωπος υποστηρίζει ότι έχει στην Πάτρα δικό του μουσείο ορυκτών και απολιθωμάτων (σε συ-

νεργασία μόλις με το υπουργείο Πολιτισμού), ενώ εξηγεί ότι δεν κάνει μεταφράσεις, παρά μόνο διερμηνείες και με αυτό πρόκειται να ασχοληθεί και κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής. Μάλιστα επισημαίνει ότι και στις διερμηνείες του δεν εξαντλεί τις υπηρεσίες του στις μεταφράσεις, αλλά εκτελεί και κρέπ «διπλωμάτη», όταν οι περιστάσεις το απαιτούν!

Κατόπιν αυτών (και διευκρινίζοντας ότι στην παρούσα φάση δεν αμφισβητούμε σε τίποτα τους ισχυρισμούς του κ. Α. Λ., ούτε βέβαια έχουμε στόχο να τον λοιδώρσουμε) δύο μπορεί να είναι οι πιθανές εξηγήσεις:

Αν ισχύει όντως ότι ο κ. Α. Λ. είναι ο επίσημος διερμηνέας της Πολιτιστικής, τότε θα πρέπει να συχαρούμε την Πολιτιστική που προνόησε ώστε ένας βασικός της συνεργάτης έχει και γνώσεις αστρολογίας και κρυσταλλοθεραπείας.

Αν πάλι κάτι τέτοιο δεν ισχύει, θα πρέπει και σε αυτή την περίπτωση να συχαρούμε την Πολιτιστική που έχει εμπνεύσει τόσο πολλή σοβαρότητα, ώστε όλοι να μπορούν να ισχυρίζονται ότι είναι επίσημοι συνεργάτες της.

Διαλέγετε και παίρνετε...

Τα Μ. Μ. Ε. —ιδιαίτερα μιας πόλης σαν την Πάτρα— διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο τόσο σε ζητήματα καθημερινότητας όσο και σε άλλα, πιο «σημαντικά», αφού πιο εύκολα πιάνουν το σφυγμό της —τοπικής— κοινωνίας και τον εκφράζουν μέσα από τις στήλες, τα δελτία, τις εκπομπές.

Η προετοιμασία της Πάτρας ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, αφού πρόκειται όχι μόνο για ένα σημαντικό θεσμό αλλά και μια ευκαιρία ανάπτυξης για την πόλη, δεν θα μπορούσε να μην απασχολεί τον τοπικό Τύπο. Ποιος όμως είναι ή θα πρέπει να είναι ο ρόλος του Τύπου απέναντι σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα; Και τελικά οι εφημερίδες, τα κανάλια και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί απλώς εκφράζουν την άποψη του κόσμου ή ακολουθούν μια συγκεκριμένη γραμμή απέναντι σε κάποια θέματα;

Με αφορμή μια συνέντευξη που έδωσε ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Πολιτιστικής Θάνας Μικρούτσικος, συζητήσαμε με ανθρώπους που εκφράζουν μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές απόψεις που ακούγονται στην Πάτρα για την Πολιτιστική. Ο πρόεδρος της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννησίου Ηπείρου και Νήσων (ΕΣΗΕΠΗΝ) Απόστολος Βουλδής (δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Πελοπόννησος»), ο διευθυντής του τηλεοπτικού σταθμού «Super B» Κωνσταντίνος Φλαμής (δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Ημερήσιος Κήρυκας» και στον ραδιοφωνικό «Max FM») και ο εκδότης - διευθυντής της εβδομαδιαίας οικονομικής εφημερίδας «Σύμβουλος Επιχειρήσεων» Παναγιώτης Γιαλένιος μας δίνουν τη δική τους εκδοχή.

Αφορμή η δήλωση του κ. Θάνου Μικρούτσικου: «Οι τεράστιες δυσκολίες του εγχειρήματος είναι τρεις: α) τα σφιχτά οικονομικά πλαίσια, β) η έλλειψη υποδομών και γ) η άγνοια και ο χωρίς όρια λαϊκισμός μεγάλου μέρους του πολιτικού δυναμικού της πόλης που, μαζί με κάποιους παραγοντίσκους του τοπικού Τύπου, φωνασκούν προσπαθώντας να εξυπηρετήσουν μικροσυμφέροντα, αδιαφορώντας ή μη κατανοώντας το συμφέρον της πόλης. (...)» (Από συνέντευξη στην εφημερίδα «Αυγή», στις 14/8/2005).

Απόστολος Βουλδής

Πρόεδρος της ΕΣΗΕΠΗΝ,
δημοσιογράφος Εφημερίδας «Πελοπόννησος»

Ο κ. Μικρούτσικος είπε πως η στάση του τοπικού Τύπου δυσκολεύει την επιτυχή διοργάνωση της Πολιτιστικής. Εσείς συμμερίζεστε αυτή την άποψη;

Και βέβαια όχι. Ο Τύπος σε καμία περίπτωση δεν δυσκολεύει τη διοργάνωση της Πολιτιστικής. Η όποια κριτική ασκείται γίνεται καλοπροαίρετα, για να βελτιωθούν κάποια πράγματα. Από το 1998 που η Πάτρα έμαθε πως θα αναλάμβανε τη διοργάνωση, φτάσαμε στο 2005 και ακόμα είμαστε στις συζητήσεις. Δημιουργήθηκαν τεράστιες προσδοκίες, ότι η Πάτρα θα αλλάξει εντελώς όψη, θα γίνουν έργα, και τελικά θα γίνουν ελάχιστα μόνο. Δεν μπορεί ο Τύπος να μην τα σχολιάσει αυτά.

Στην Θεσσαλονίκη είχαν δοθεί πάρα πολλά χρήματα και έγιναν πολλά έργα —βέβαια κάποια ακόμα φτιάχνονται, πάντως έγιναν. Εδώ, με τα ελάχιστα προσπαθούμε να κάνουμε Πολιτιστική. Να μην το σχολιάσουμε; Οι δημοσιογράφοι γι' αυτό είναι: να αναδεικνύουν προβλήματα για να λύνονται. Και έχουν λυθεί προβλήματα με την παρέμβαση του Τύπου.

να προβάλουμε την Πάτρα ως Πολιτιστική. Διοργανώνουμε στις αρχές Δεκεμβρίου συνάντηση με δημοσιογράφους από όλες τις χώρες της Ε.Ε. Θα παραβρεθούν περίπου 80 δημοσιογράφοι και από τις 25 χώρες, και η συνάντηση θα διαρκέσει 4 ημέρες. Έχουμε έρθει σε συνεννόηση και με την Πολιτιστική να κάνει μια παρουσίαση του προγράμματος. Πέρα από αυτό όμως υπάρχει γενικότερη συνεργασία με την Πολιτιστική, αφού άλλωστε ετοιμάζεται το παγκόσμιο συνέδριο για τα Μ.Μ.Ε. και τον Πολιτισμό, που θα διεξαχθεί στα τέλη Μαρτίου. Αυτό είναι

«Ο δημοσιογράφος αφουγκράζεται τον κόσμο. Μεταφέρει την άποψη του κόσμου και την αγωνία του»

Υπάρχει κάτι περισσότερο που θα μπορούσε να κάνει ο Τύπος ώστε να βοηθήσει την επιτυχή διοργάνωση της Πολιτιστικής;

Ο Τύπος δεν έχει άλλες δυνατότητες. Δεν είναι εξουσία. Την άποψη του κόσμου αφουγκράζεται. Η Πολιτεία έχει το μαχαίρι έχει και το καρπούζι. Εμείς, σαν Ένωση Συντακτών, καταβάλλουμε προσπάθειες

για συνδιοργάνωση της Ένωσης Συντακτών με την Πολιτιστική. Θα έρθουν 100 δημοσιογράφοι από το εξωτερικό και 200 από την Ελλάδα, δημοσιογράφοι αλλά και γενικότερα άνθρωποι του πολιτισμού, για να γίνει

για επί της ουσίας συζήτηση και ενημέρωση. Αυτό είναι μια ευκαιρία για την Πάτρα. Κουτσουρεμένη, αλλά ευκαιρία,

Πιστεύετε τελικά ότι η Πάτρα μπορεί να έχει κάποιο κέρδος από την Πολιτιστική;

Προβολή θα έχει. Εξαρτάται από το πώς το τοπικό δυναμικό θα το εκμεταλλευτεί αυτό. Έχουν ευθύνη οι τοπικοί παράγοντες που δεν προβάλλουν σωστά την πόλη. Ίενος κόσμος μπορεί να έρθει αν υπάρχουν καλλιτεχνικές εκδηλώσεις υψηλού επιπέδου. Εδώ στην Πάτρα βοηθάει και το κλίμα. Μπορεί να έρθει κάποιος για διακοπές και να το συνδυάσει με κάποιες εκδηλώσεις. Αυτές τις εκδηλώσεις όμως, κάπως πρέπει να πληροφορηθεί. Έχει κάνει κάποιες προσπάθειες και η

Πολιτιστική στο εξωτερικό, όμως η ενημέρωση που έκανε ήταν ότι η Πάτρα θα είναι Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Πρέπει σύντομα να γίνουν γνωστές και οι εκδηλώσεις.

Αυτά που γράφουν τα Μέσα πιστεύετε ότι αντιπροσωπεύουν τη δική τους άποψη, εξυπηρετούν κάποια συμφέροντα ή εκφράζουν την άποψη του κόσμου;

Μια εφημερίδα αυτό που κάνει είναι να παρέχει ενημέρωση στον αναγνώστη. Ο δημοσιογράφος αφουγκράζεται τον κόσμο. Μεταφέρει την άποψη του κόσμου και την αγωνία του. Οι πολίτες αγωνιούν αν θα γίνει κάτι, αν θα υπάρξει ανάπτυξη μέσω της Πολιτιστικής. Αν δεν πιάσει ο Τύπος δεν πρόκειται να γίνει τίποτα.

Κων/νος Φλαμής

Δημοσιογράφος τηλεοπτικού σταθμού Super B

Ο κ. Μικρούτσικος είπε πως η στάση του τοπικού Τύπου δυσκολεύει την επιτυχή διοργάνωση της Πολιτιστικής. Πώς το σχολιάζετε αυτό;

Δεν νομίζω ότι ο κ. Μικρούτσικος θα έπρεπε καν να σκέφτεται κάτι τέτοιο. Ας μην ξεχνά τα δημοσιεύματα της «Ελευθεροτυπίας» και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων που αποτελούσαν «κόλαφο» για το θεσμό. Ο Τύπος της Πάτρας βρίσκεται κοντά στην Πολιτιστική, όμως, όσοι δημοσιογράφοι πονούν αυτή την πόλη, και είναι αρκετοί, γνωρίζουν πολύ καλά ότι το τρένο σφύριξε και έφυγε. Τώρα θα μου πείτε ο κ. Μικρούτσικος ασχολείται ως επί το πλείστον με το καλλιτεχνικό μέρος της «ιστορίας» και ενδέχεται να μην πολυενδιαφέρεται για τις υποδομές.

Θεωρείτε ότι θα μπορούσε να κάνει κάτι ο τοπικός Τύπος για να βοηθήσει στην επιτυχή διοργάνωση του θεσμού;

Ο τοπικός Τύπος ενημερώνει. Ας μην ξεχνάμε ότι — ευτυχώς— στην Πάτρα, οι εφημερίδες και τα περιοδικά έχουν αναγνωσιμότητα, τα ραδιόφωνα υψηλή ακροατικότητα και τα κανάλια της μεγάλης τηλεθέασης. Κάποιος είχε πει ότι «η εφημερίδα, είναι ο καθρέφτης του Πολιτισμού μιας περιοχής». Άρα στα δημοσιεύματα του Τύπου «καθρεφτίζεται» αυτό ακριβώς. Είτε αρέσει σε κάποιους, είτε όχι. Ο Τύπος της Πάτρας αναμφισβήτητα βοηθά την Πολιτιστική. Πιέζοντας, ενημερώνοντας, πληροφορώντας τον κόσμο της Πάτρας για τα καλώς ή τα κακώς κείμενα.

Αυτά που γράφουν τα Μέσα ποια άποψη τελικά εξυπηρετούν; Υπάρχει μια ειλικρινής αντιμετώπιση;

Ας κάνει το «Δόντι» μια δημοσκόπηση. Θα είναι η καλύτερη απάντηση στην παραπάνω ερώτηση. Τα μέσα ενημέρωσης της Πάτρας «πονάνε» τον τόπο. Τον «πονάνε» πολύ περισσότερο από ορισμένους οι οποίοι δεν έλκουν την καταγωγή τους από τη γη της Αχαΐας, και ήρθαν στην πόλη για να τελειώσουν τη δουλειά και να φύγουν. Ποια συμφέροντα; Γιατί, έχει δοθεί «πακτώλως» χρημάτων στα τοπικά Μέσα; Δηλαδή, αν ένας δημοσιογράφος ασχοληθεί με την μη κατασκευή κλειστού θεάτρου (κάτι που μας είχαν υποσχεθεί) και καυτηριάσει την αγορά ενός λυόμενου θεάτρου, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι το κάνει για «προσωπικά» συμφέροντα, ή συμφέροντα της εφημερίδας του; Αν είναι δυνατόν...

Η γραμμή του Super B είναι κυρίως να αναδεικνύει και να σχολιάζει «σκάνδαλα» οικονομικού τύπου, οργανωτικά κ.λπ., και δεν ασχολείται ιδιαίτερα με το καλλιτεχνικό μέρος. Για ποιο λόγο συμβαίνει αυτό;

Οι τηλεθεατές μας θα είναι αυτοί που θα κρίνουν το

καλλιτεχνικό πρόγραμμα της Πολιτιστικής, όταν όμως το δουν. Έχετε δει κάτι εσείς; Έχετε μπει στο «σάιτ» της Πολιτιστικής για να δείτε το πρόγραμμα; Φυσικά και όχι, αφού δεν υπάρχει «σάιτ». Νομίζω ότι τα σχόλια είναι περιττά. Κοιτάξτε γύρω σας. Βλέπετε κάποιο πολιτιστικό «εργοτάξιο»; Ας μην κοροϊδευόμαστε. Ο κόσμος της Πάτρας είχε ακούσει... λαγούς με πετραχήλια από τον Οκτώβριο του 1998 γι' αυτόν τον περιβόητο θεσμό. Και τελικά θα καταλήξει να είναι ένα μεγάλο, διευρυμένο φεστιβάλ. Και κάποια «βαμμένα» κτίρια στο κέντρο της πόλης που ζει. Εμείς είμαστε με αυτόν τον κόσμο. Το ρεπορτάζ μας βασίζεται στους τηλεθεατές μας. Άλλωστε αυτοί μας επιβραβεύουν, και αν θέλετε, μας κα-

«Ο κόσμος της Πάτρας είχε ακούσει... λαγούς με πετραχήλια από τον Οκτώβριο του 1998 γι' αυτόν τον περιβόητο θεσμό. Και τελικά θα καταλήξει να είναι ένα μεγάλο, διευρυμένο φεστιβάλ»

τευθύνουν κιόλας, με τα υψηλά ποσοστά τηλεθέασης που μας δίνουν. Έχω προκαλέσει —από ραδιοφώνου— του υπευθύνου της Πολιτιστικής να με καλέσουν να μου δείξουν έστω ένα έργο (από τον Ιούλιο). Δεν το έχουν κάνει. Οπότε για ποιο λόγο να δώσουμε τόσο βάρος στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα; Μάλλον δεν δίνουν κι εκείνοι όμως. Αφού ούτε στο διαδίκτυο δεν το έχουν διαφημίσει μέχρι σήμερα...

Παναγιώτης Γιαθένιος

Εκδότης - Διευθυντής της οικονομικής εφημερίδας «Σύμβουλος Επιχειρήσεων»

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Πολιτιστικής, αλλά και στελέχη της Πολιτιστικής υποστηρίζουν ότι πολύ συχνά ο τοπικός Τύπος δημιουργεί προβλήματα στην επιτυχία της προετοιμασίας της Πολιτιστικής. Συμβαίνει όντως κάτι τέτοιο και σε ποιες περιπτώσεις;

Πολύ συχνά σημαντική μερίδα του τοπικού Τύπου, συμπεριλαμβανομένου και του «Σύμβουλου Επιχειρήσεων», ασκεί σοβαρή και τεκμηριωμένη κριτική για μια σειρά από ζητήματα που σχετίζονται με την Πολιτιστική και τη σχέση της με την προοπτική αυτού του τόπου. Βεβαίως υπάρχουν και κριτικές, κατά τη γνώμη μου λίγες μέχρι τώρα, που δικαιολογούν τα όσα υποστηρίζει ο κ. Μικρούτσικος και στελέχη της Πολιτιστικής. Όμως δεν αντιπροσωπεύουν τον τοπικό Τύπο και υπό αυτήν την έννοια είναι άδικη μια κριτική που υποστηρίζει ότι τα τοπικά ΜΜΕ δημιουργούν προβλήματα στην επιτυχία της Πολιτιστικής. Αντιθέτως, πιστεύω ότι τα τοπικά ΜΜΕ έχουν αντιληφθεί από νωρίς την μεγάλη αξία που έχει η Πολιτιστική για το μέλλον της ευρύτερης περιοχής και έχουν προσφέρει εδώ και πολλά χρόνια μια «μεγάλη φιλόξενη αγκαλιά», ιδίως στον κ. Μικρούτσικο.

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Πολιτιστικής, έχω όμως την εντύπωση, επιλεκτικά γνωρίζει τις πραγματικές ανησυχίες του τοπικού Τύπου σε σχέση με το μεγάλο πολιτιστικό και αναπτυξιακό στοίχημα της Πάτρας για τα επόμενα χρόνια. Προφανώς υπάρχουν ορισμένοι «κωδικοί αναζήτησης» στον τρόπο που ενημερώνεται για τους προβληματισμούς του τοπικού Τύπου αλλά πολύ φοβάμαι ότι σε αυτούς δεν υπάρχει όρος «δημοσιογραφική κριτική» και αν υπάρχει μάλλον παραπέμπει σε κενή σελίδα.

Τι θεωρείτε ότι είναι αυτό που θα μπορούσε να κάνει ο τοπικός Τύπος—χωρίς να παραβιάζει τους κώδικες δεοντολογίας— για να βοηθήσει στη διοργάνωση του θεσμού;

Πολλά μπορούν να γίνουν ακόμη από την πλευρά του τοπικού Τύπου. Σίγουρα όχι στο θέμα των υποδομών της πόλης και της περιοχής, που αποτελεί πλέον ένα χαμένο στοίχημα και το οποίο θα αναμένουμε την επόμενη «μεγάλη ιδέα» της πόλης για να το κερδίσουμε. Υπάρχουν όμως πεδία δημοσιογραφικής παρέμβασης σημαντικά. Σίγουρα στην κατεύθυνση αξιοποίησης από την πόλη των θετικών πλευρών της Πολιτιστικής πρωτεύουσας, που θα είναι αρκετές το επόμενο διάστημα, μπορούν να γίνουν πολλά. Το στέριωμα για παράδειγμα έστω και ενός νέου θεσμού ως «παιδί» της Πολιτιστικής είναι και θέμα των ΜΜΕ. Επίσης, σε ζητήματα ανάδειξης των δημιουργικών πολιτιστικών δυνάμεων του τόπου, με αφορμή την Πολιτιστική και ανεξαρτήτως επιλογών των διοικητικών υπευθύνων της, είναι ευθύνη και ρόλος και των τοπικών ΜΜΕ. Βεβαίως είναι τεράστια η χρησιμότητα του Τύπου στην ενημέρωση για όσα ως όρμηνα της Πολιτιστικής θα συμβούν το

επόμενο διάστημα, και εδώ ελπίζω να υπάρξει ισότιμη αντιμετώπιση από τους υπεύθυνους στο δικαίωμα της έγκαιρης πρόσβασης στην ενημέρωση όλου του Τύπου. Φυσικά, καθοριστικός οφείλει να είναι ο ρόλος των ΜΜΕ τα επόμενα χρόνια σε θέματα διαφάνειας και χρηστής διαχείρισης. Αξίζει όμως να τονιστεί ότι σε κάθε περίπτωση για να είναι δημιουργικός ο ρόλος του τύπου σε όλα τα πιο πάνω, οφείλουν οι υπεύθυνοί του να αποφύγουν την ακραία οδό του μαύρου ή άσπρου. Έτσι όπως είναι τα πράγματα με την Πολιτιστική δεν πείθουν ούτε οι αφιερωματικές αιογραφίες, ούτε οι δραματοποιημένες παρεμβάσεις, προϋόντα αρκετές φορές εξαρτημένης εργασίας, ούτε βεβαίως από την άλλη οι ιδιοτελείς αρνητικές κριτικές, αναλόγως της «οικονομικής» συγκυρίας.

Πιστεύετε ότι οι πολίτες της Πάτρας έχουν διαμορφώσει άποψη για την Πολιτιστική, ή απλώς ακολουθούν όσα καταγράφονται στον τοπικό Τύπο, χωρίς να είναι σε θέση να παρέμβουν ή να διαμορφώσουν την πραγματική εικόνα;

Οι πολίτες της Πάτρας έχω την εντύπωση ότι πολύ λίγα πράγματα γνωρίζουν για την «Πάτρα—Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006». Προς αυτήν την κατεύθυνση άλλωστε έχουν γίνει ελάχιστα ως προβολή και ενημέρωση από τους υπεύθυνους της Πολιτιστικής. Επιπλέον, οι πολίτες και ιδίως αυτήν την περίοδο έχουν μια σειρά από προβλήματα καθημερινότητας, που σίγουρα, ως ενδιαφέροντα, προηγούνται αυτών της Πολιτιστικής, μην παρακολουθώντας καν τα όσα μεταδίδονται από τον Τύπο για την Πολιτιστική. Άλλωστε έχουν λείψει μέχρι τώρα και οι πρωτοβουλίες αυτές που θα ταύτιζαν την Πολιτιστική Πρωτεύουσα με το όραμα μιας πόλης, κάτι που θα απογειώνε και το ενδιαφέρον της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών για ενημέρωση και παρέμβασή τους. Όμως, όπως έδειξε και το παράδειγμα των Ολυμπιακών Αγώνων στο θέμα αυτό, η πλειοψηφία των πολιτών αλλάζει στάση, ιδίως την τελευταία στιγμή. Υπάρχει επομένως ακόμη καιρός για τοπικές «εντυπωσιακές» πρωτοβουλίες ενεργοποίησής τους.

Από τις πρώτες πατρινές εφημερίδες ως τις μέρες μας

Έτος 1905: Στην Πάτρα κυκλοφορούν δύο καθημερινές εφημερίδες, η «Πελοπόννησος» και ο «Νεολόγος». Εκατό χρόνια μετά, οι καθημερινές εφημερίδες αυτής της πόλης είναι τριπλάσιες σε πλήθος.

Το σημείωμα αυτό θα ξεφύγει απ' τα απλά μαθηματικά. Με ξεναγό μια εμπεριστατωμένη έκδοση του 1984 θα ταξιδέψουμε για λίγο στο παρελθόν της Πάτρας και θα σταθούμε στα ενδιαφέροντα του τοπικού τύπου. Άλλα στοιχεία έχουν στατιστική ή φιλολογική μόνο αξία, άλλα πάλι διαθέτουν μια ιδιαίτερη βαρύτητα. Όλα συλλέχθηκαν με κόπο από τον δημοσιογράφο και συγγραφέα Νίκο Ε. Πολίτη που έφυγε μεν φέτος το καλοκαίρι, φρόντισε όμως πρώτα να μας αφήσει έργο πληρέστατο, αξιόλογο και μοναδικό.

Ο πατρινός δημοσιογράφος και συγγραφέας κατέθεσε μια σειρά εξαιρετων έργων. Το «Χρονικό του Πατραϊκού Τύπου» ήταν το πρώτο βιβλίο της σειράς. Εύλογα, Άνθρωπος του τύπου και ο ίδιος, επί χρόνια μέσα στις εφημερίδες, τα μελάνια και την ειδήσεογραφία, αυτό τον κόσμο θέλησε πρώτα να ερευνήσει και να παρουσιάσει, τον κόσμο των εφημερίδων της πόλης. Ακολούθησαν εξίσου τεκμηριωμένες εκδόσεις του για το καρναβάλι, τον αθλητισμό, τους φωτογράφους, τους ωραίους τρελούς και τα μικρά αλλά ενδιαφέροντα της πρό-

σφατης ιστορίας της πρωτεύουσας της Πελοποννήσου, που ο Νίκος ο Πολίτης δεν πρόλαβε να τη δει και Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης.

Βουτιά στο χρόνο τώρα. Από το 2006 στο 1828. Η εισαγωγή του χρονικού είναι ξεκάθαρη: «Η Πάτρα από το 1828 που ελευθερώθηκε από τον τούρκικο ζυγό ως τα τέλη του δέκατου ένατου αιώνα γνώρισε συνεχή ανάπτυξη. Από τα μεγαλύτερα αστικά και εμπορικά κέντρα της χώρας ευημερούσε για πολλά χρόνια. Παράλληλα ευτύχησε να αναδείξει διακεκριμένους πολιτικούς άνδρες, που πρωταγωντιστούσαν στην πολιτική ζωή του τόπου. Εξάλλου, πλησιέστερη προς τη Δύση από κάθε άλλη πόλη της ηπειρωτικής Ελλάδος, δέχτηκε ευρωπαϊκές πολιτιστικές επιδράσεις, καθώς και τη διείσδυση των πιο προοδευτικών ιδεών της εποχής. Έτσι υπήρχαν στην Πάτρα πολλές προϋποθέσεις για την εμφάνιση και ανάπτυξη αξιόλογου Τύπου».

Και πραγματικά κατά τον δέκατο ένατο αιώνα πολλές πατραϊκές εφημερίδες απόκτησαν πανελλήνιο κύρος. Μερικές απ' αυτές ήταν μακρόβιες. Στην Πάτρα επίσης βγήκαν εφημερίδες που εξέφραζαν ριζοσπαστικές πολιτικές και κοινωνικές ιδέες. Εδώ εκδόθηκε η πρώτη σοσιαλιστική ελληνική εφημερίδα και αργότερα άλλη, όργανο ομίλου αναρχικών.

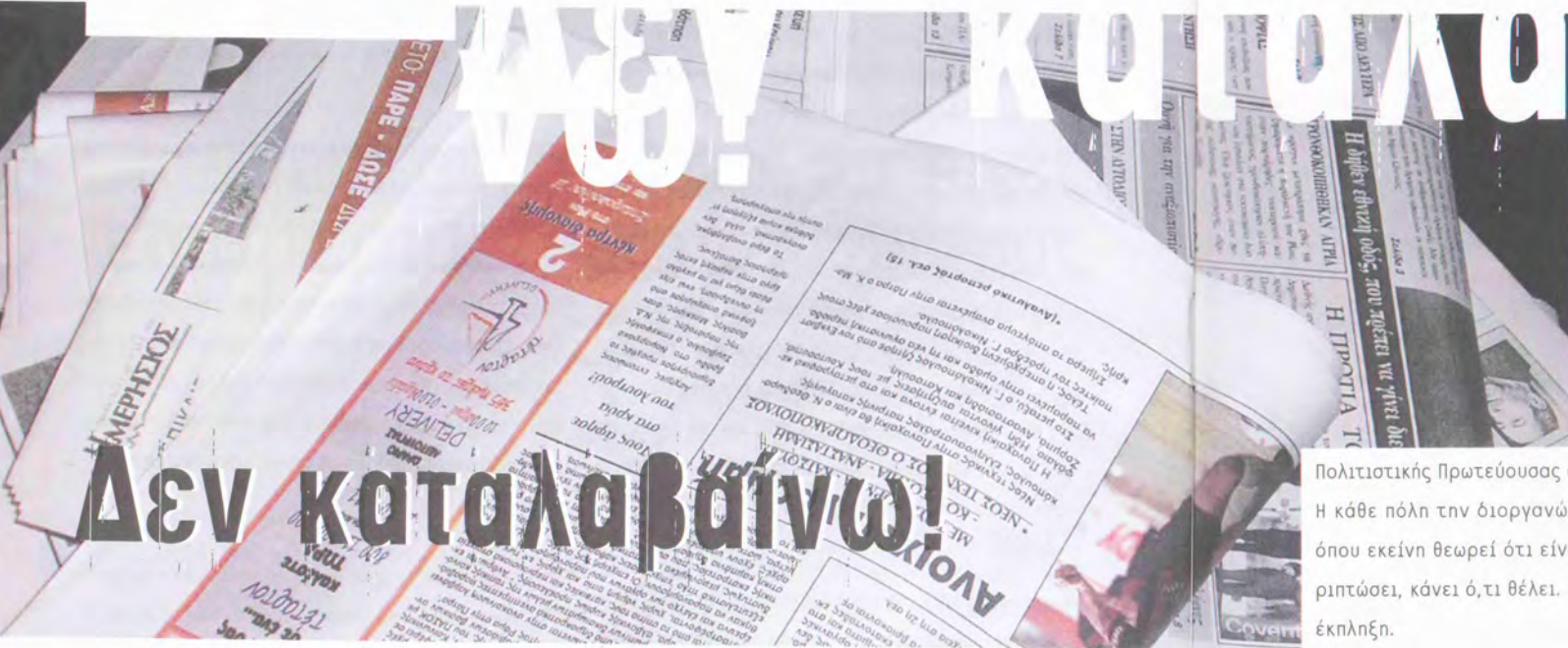
Το χρονικό του πατραϊκού τύπου —κατά Νίκο Ε. Πολίτη— διαιρείται σε πέντε χρονολογικές περιόδους. Η πρώτη ξεκινά το 1840 και ολοκληρώνεται το 1862. Τίτλοφρείται με τρεις φράσεις αυτή η περίοδος: Οι πρωτοπόροι της πατραϊκής δημοσιογραφίας - Αγώνες κατά των Βαυαρών και της μοναρχίας - Ερασιτεχνισμός και ρομαντισμός στον Τύπο. Περίοδος δεύτερη από το 1863 ως το 1892 (Τριάντα χρόνια συνεχούς εξελίξεως - Παρακμή των τοπικών κομμάτων - Ο πατραϊκός Τύπος στην υπηρεσία νέων ιδεών). Από το 1893 ως το 1900 παρατηρείται η τεχνική άνοδος του πατραϊκού Τύπου, η εμφάνιση των πρώτων καθημερινών εφημερίδων και η αύξηση των επαγγελματιών δημοσιογράφων. Η περίοδος 1900 - 1940 είναι η μόνη εντός του εικοστού αιώνα με

την οποία έχει ασχοληθεί στο χρονικό του ο Νίκος Ε. Πολίτης. Με όριο την έναρξη του πολέμου καταγράφει και περιγράφει τις εφημερίδες της εποχής. Επόμενη περίοδος λογίζεται η έκτοτε φάση του πατραϊκού Τύπου, η πιο πρόσφατη και μέχρι στιγμής αχαρτογράφητη.

«Κλείνοντας το σημείωμα αυτό απευθύνω έκκληση σε όσους κατέχουν φύλλα παλαιών εφημερίδων και περιοδικών των Πατρών: Ας τα προσφέρουν στο Μουσείο Τύπου Πατρών ή στη Δημοτική Βιβλιοθήκη. Μόνον έτσι θα συντελέσουν στη διάσωση τους και στην αξιοποίησή τους από σημερινούς ή μελλοντικούς μελετητές της ιστορίας της πόλεως». Πρόκειται για λόγια του συγγραφέα, πιο συγκεκριμένα για την τελευταία παράγραφο του χρονικού του. Εμείς απλώς την συνυπογράφουμε ταπεινά.

ΥΓ. Ο κυρ—Νίκος (ξέρω, ξέρω, το κύριος δεν προσφώνεί πεθαμένους, μα ποιος σας είπε πως ο Νίκος Ε. Πολίτης πέθανε - ζει και θα ζει μέσα απ' τα παιδιά του και τα βιβλία του) θα προτιμούσε, αντί ενός ακόμα επικήδειου, να δει τυπωμένη μία εργασία στηριγμένη σε κάποια από τις ενδεδειχθείς έρευνες του. Αυτό αποτομήσαμε κι εδώ. Με μια σιγουριά πως, όταν κι αν τη διαβάσει, θα χαμογελάσει. Με έναν ενθουσιασμό, ίδιο με εκείνον που νιώθουμε πάντοτε όταν επιστρέφουμε στα βιβλία του. Και με μια συγκίνηση όλη δική μας —αυτή την εγωιστική συγκίνηση που αισθάνεσαι όταν μπορείς να επαρθείς πως «πράγματι, ήταν σπουδαίος και σαν επαγγελματίας και σαν άνθρωπος, το ξέρω από πρώτο χέρι, μ' αφήσανε να τον γνωρίσω και το διαπίστωσα». Έλαμπε σας λέω. Μυσλό, ψυχή και πρόσωπο. Και θα λάμψει ες αεί. Καλοτάξιδος κυρ-Νίκο...

Μια ξενάγηση στις τοπικές εφημερίδες, με οδηγό το «ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ», το πρώτο βιβλίο του έγκριτου δημοσιογράφου ΝΙΚΟΥ Ε. ΠΟΛΙΤΗ, που μας άφησε αθόρυβα μέσα στο θέρος του 2005

...ή στα άδυτα του μυαλού ενός ανυποψίαστου πολίτη

Υποτίθεται ότι είμαι «μες στα πράγματα». Υποτίθεται ότι γνωρίζω τι γίνεται περί Πολιτιστικής. Γράφω άλλωστε για περιοδικό που φέρει τον τίτλο «Πολιτιστική Πρωτεύουσα». Μου το επιβεβαιώνουν διαρκώς και οι φίλοι μου, που με ρωτάνε «πες μας τι θα είναι η Πολιτιστική, εσύ που ασχολείσαι με το θέμα...». Για να πω την αλήθεια δεν το ήξερα ότι υπάρχει πολιτιστικό θέμα.

Εν πάση περιπτώσει, επειδή όντως ασχολούμαι με το «θέμα» και επειδή εξακολουθώ να παραμένω άσχετη, για να αρχίσω να παίρνω στροφές —ουτοπικό— με έχει στρώσει ο εκδότης μου και διαβάζω όλο το καλοκαίρι τοπικό τύπο. Τι το 'θελα; Χειρότερα έχω μπλεχτεί. Τώρα είναι που δεν καταλαβαίνω τίποτα. Έχω βγάλει πάντως τα πρώτα συμπεράσματα —κάτι είναι κι αυτό: Πολιτιστική ίσον χάος.

Πρώτο ζήτημα: πρόγραμμα δεν ανακοινώνεται, παρά μόνο σε μικρές δόσεις (μην πάθουμε και τίποτα από υπερβολική δόση). Άρα δεν ξέρουμε πώς θα είναι η Πάτρα ως Πολιτιστική, τι θα είναι, τι θα δούμε, τι δεν θα δούμε, αν θα την καταλάβουμε (υπάρχει κι αυτός ο κίνδυνος). Γιατί αυτό που ξέρω είναι πως ο θεσμός της

Πολιτιστικής Πρωτεύουσας δεν έχει κανόνες και στάνταρτς. Η κάθε πόλη την διοργανώνει όπως θέλει, ρίχνει το βάρος όπου εκείνη θεωρεί ότι είναι πιο σημαντικό και εν πάση περιπτώσει, κάνει ό,τι θέλει. Για την Πάτρα, μας το φυλάνε για έκκληση.

Δεύτερο ζήτημα: οι εκδηλώσεις που θα γίνουν, όποιες είναι αυτές, πού θα γίνουν; Διαβάζω κάτι για τα έργα, ότι αποδεσμεύτηκαν λένε, ότι τελικά θα ξεκινήσουν, μελέτη όμως δεν έχει γίνει ακόμα, ότι θα φτιάξουν λυόμενο θέατρο που μετά θα το πάρουν πίσω, ότι θα χρησιμοποιήσουν την Αχάια Κλάους μιας και υπάρχει έτοιμη, ότι το Δημοτικό θέατρο δεν έχει την υποδομή για μεγάλες παραγωγές, και ότι τέλος πάντων, ό,τι έργα είναι να γίνουν θα είναι έτοιμα μετά την Πολιτιστική. Θα μου πεις, κάτι είναι κι αυτό. Με την Πολιτιστική τι θα γίνει ρε παιδιά; Και όχι τίποτα άλλο, αλλά εγώ η άσχετη ονειρευόμουν —προ εποχής περιοδικού— έναν πολιτιστικό παράδεισο, με άπειρες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, θεατρικές παραστάσεις, όπερες (εδώ γελάμε ή μάλλον κλαίμε), εικαστικές παρεμβάσεις στην πόλη, εορταστική ατμόσφαιρα (εντάξει όχι καθ' όλη τη διάρκεια του 2006, λίγους μήνες μόνο), κόσμο, κακό... Ακόμα βέβαια μου έχουν μείνει κάποια κατάλοιπα, και περιμένω πώς και πώς την έναρξη... Μην ξεχάσω την απορία που μόλις μου ξεφύτρωσε: οι τιμές των εισιτηρίων πού θα κυμανθούν; Μην μας έρθει καμιά καμπάνα, και την βγά-

λουμε με μια παραστασούλα ολόκληρο 2006!

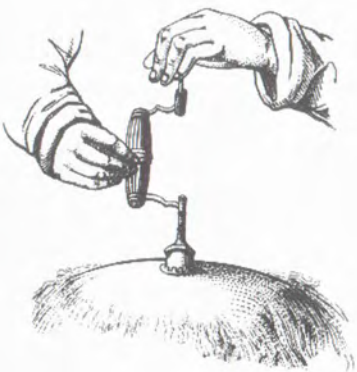
Πού να μετράω ζητήματα, μην κουραστούμε κιόλας. Οι εσωτερικές και ενίοτε «εξωτερικές» διαμάχες. Ο κύριος Μικρούτσικος αρχικά είχε ταχθεί σε ένα στρατόπεδο με τον κύριο Ροϊλό και τα άλλα στελέχη στην άλλη μεριά. Κάτι για «κουφιοκεφαλόκφδες» άκουγα, κάτι για «γράψ' τους αυτούς», και τώρα έχουν αρχίσει και πιο πολιτικές κόντρες. Ποιος είναι με ποιους, ένας θεός ξέρει. Ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής λέει, τα 'βαλε τώρα με την Δημοτική Αρχή, με τον Νομάρχη, δίνει αποκλειστικές συνεντεύξεις σε φιλοκυβερνητικές εφημερίδες, έχει προκαλέσει αντιδράσεις και συζητήσεις σε όλες τις πλευρές και γενικώς «κάνει παιχνίδι». Το χειρότερο είναι ότι το διασκεδάσει κιόλας. Και γιατί να μην το διασκεδάσει; Κάνει ό,τι θέλει, και όλοι όσοι είναι γύρω του απλώς κλαψουρίζουν δείχνοντας ανήμποροι για κάτι περισσότερο. Αποδείχτηκε άλλωστε και στο Δημοτικό Συμβούλιο που έγινε, για να ενημερώσουν τον Δήμο οι αρμόδιοι Μικρούτσικος - Ροϊλός για την εξέλιξη των πραγμάτων. Δύο εναντίον σαράντα - ενός με νικητές τους πρώτους, όπως έγραψε και κάποια εφημερίδα.

Εντωμεταξύ, αλλάζει το λογότυπο της Πολιτιστικής, κανείς δεν το γνωρίζει και κανείς δεν το γνωστοποιεί σε κανέναν, προκηρύσσονται θέσεις εργασίας χωρίς να ενημερωθούν τα Μέσα, γίνονται «ύποπτες» προσλήψεις όπως καταγγέλλ-

λου κάποιος, γίνεται διαγωνισμός για προμήθεια ηλεκτρονικού εξοπλισμού, επίσης χωρίς να γνωστοποιείται πουθενά. Για το τελευταίο, ο κ. Ροϊλός είπε πως χρησιμοποίησαν το δικαίωμα του Μονομετοχικού Οργανισμού, που επιτρέπει απευθείας ανάθεση. Φραϊδά δηλαδή.

Είναι βέβαια και το «Όλη η Ευρώπη μια πόλη». Εκεί είναι που, είναι τόσο θολά τα πράγματα που αδυνατώ και να τα περιγράψω. Είχα βγάλει κάποια «πορίσματα» στο παρελθόν (σε παλιότερο άρθρο, τότε που είχα παρακολουθήσει τη συνάντηση των πρεσβευτών – το η κεφαλαίο;) τώρα όμως δεν ξέρω...Μεγάλο λένε το ενδιαφέρον των κορνητών, ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Άλλοι δεν ασχολούνται καθόλου. Θα μου πείτε, εδώ υπάρχουν άλλα κι άλλα σημαντικά θέματα, με αυτό θα ασχοληθούμε; Σωστό κι αυτό. Αμ η έκθεση Ντα Βίντσι; Άλλος «πανικός» και με αυτό το θέμα. Αφέθηκε να εννοηθεί ότι θα έρθουν πρωτότυπα έργα, μετά κάποιος ανακάλυψε ότι αντίγραφα θα εκτεθούν, διευκρινίστηκε από την Πολιτιστική τελικά ότι πρόκειται για πανομοιότυπα. Με τόσα που διάβασα, δεν μου έχει μείνει κάποια σίγουρη πληροφορία. Και πώς να σου μείνει μία –έστω μία– πληροφορία με τόσα αλληλοσυγκρουόμενα που διαβάζεις; Το καλύτερο το ξέρετε; Έχουν ήδη (από τις αρχές Ιουλίου) αρχίσει να «επενδύονται» χρήματα σε διαφημίσεις για την Έκθεση που θα ξεκινήσει τον Απρίλιο, για να κλείνουν θέσεις τα γκρουπ που θέλουν να ξεναγηθούν. Τι να πεις;

Άσε το Υπουργείο (όλα τα αρχικά, κεφαλαία από εδώ και στο εξής). Τι να πεις για τον Υπουργό Πολιτισμού, που ανέλαβε το Υπουργείο για να το «φροντίζει» προσωπικά, και από την πολλή φροντίδα το κάτσιασε; Άφησε βέβαια στο πόδι του ως If-Υπουργό τον Κύριο Τατούλη. Είχαμε φαγωθεί γιατί δεν έρχεται, γιατί δεν εμφανίζεται, φοβάται να έρθει. Ήρθε ο άνθρωπος. Και στα εγκαίνια του μουσείου, και για να παραστεί στις υπογραφές των έργων (γιατί να παραστεί αλήθεια;). Δεν έχει να φοβηθεί τίποτα, αφού μόλις ήρθε, να οι χειραφτίες, να τα χαμόγελα, να οι κοσμικότητες... Και μιας και έκανε τόσα χιλιόμετρα, είπε ας κάνω και μερικές δηλώσεις από αυτές που έχω έτοιμες για τέτοιες περιστάσεις. Ξέρετε: περί υλοποίησης οραμάτων. Ποιος τα οραματίστηκε αλήθεια όλα αυτά; Σε λίγο θα μας πουν ότι το ανοικτό θέατρο στον Ρηγανόκαμπο ήταν το όραμα του Τρικούπη. Γι' αυτό ήθελε και τη γέφυρα, για να έρχονται οι Ναυπάκτιοι να βλέπουν θέατρο στον Ρηγανόκαμπο. Και

ασφαλώς περί της μόδας των ημερών μας: τη διαφάνεια. Από την πολλή διαφάνεια, σε λίγο θα μας φτιάξουν και διάφανο θέατρο. Το επιστέγασμα κατά Τατούλη: Η Πάτρα έχει τη δική της πρόταση για το 2006 για να δείξει στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο. Σαφέστατα και έχει τη δική της πρόταση: της απραγίας.

Και επειδή πρέπει να έχουμε όλοι το νου μας για την επιτυχή διοργάνωση της Π.Π.Π. (κουράστγκα να το γράφω ολόκληρο) ας ακούσουμε τη συμβουλή του κ. Ροϊλού: πρέπει όλοι να σκεφτούμε τι μπορούμε εμείς να κάνουμε για την Πολιτιστική, και όχι η Πολιτιστική για εμάς... Να υποθέσω τώρα εγώ, ότι οι Κύριοι της Πολιτιστικής βρίσκονται στα πόστα τους για να βοηθήσουν την Πολιτιστική και όχι τους εαυτούς τους. Αυτό θα πει να έχεις επίπεδο σαν άνθρωπος!

Και τελειώνω. Όχι γιατί το θέλω. Τόσο χώρο μου δώσανε. Τι να κάνω; Θα υπακούσω.

Λέω να μην υπογράψω ως Έλενα Αλεξανδράκη, αλλά σαν Δαίμων του Τυπογραφείου. Τετριμμένο αλλά πάντα ασφαλές!

«Έτσι βρέθηκα να συνομιλώ
με τον Κοσμά Πολίτη...»

Του Θοδωρή Γκόνη
Φωτογραφία: Νίκος Ψαθογιαννάκης

Πώς συνδέεσαι με έναν τόπο που εργάζεσαι; Πώς τον γνωρίζεις; Κοιτάζοντας. Παρατηρώντας. Διαβάζοντας κείμενα εποχής, περιηγητές, μαρτυρίες, συγγραφείς που πέρασαν και έγραψαν ή έζησαν στο μέρος αυτό. Αλλά κυρίως περπατώντας ασκόπως.

Χωρίς να έχω κάποιο ειδικό λόγο τότε ή κάτι συγκεκριμένο στο μυαλό μου, αυτό έκαμα όταν πριν από 15 χρόνια βρέθηκα στην Πάτρα. Περπατούσα, διάβαζα, κρατούσα σημειώσεις, συζητούσα με όποιον έβρισκα για μέρη, πρόσωπα και πράγματα της πόλης. Από τον μόλο του Αγίου Νικολάου στην Τριών Ναυάρχων, στο «Γυρί», στα Ψηλά Αλώνια, στην πάνω Πόλη, στον Παντοκράτορα, στο Κάστρο, στο Βλατερό, στην Παντάνασσα, λιγότερο στον Άγιο Ανδρέα, πιο πολύ στην Αγία Λουκία στο κτήμα του Ζαΐμη και περισσότερο στην Αχαΐα Κλάους.

Έτσι, βρέθηκα να συνομιλώ με τον Κοσμά Πολίτη. Να πίνω μαυροδάφνη με τον Γουσταύο Κλάους. Να δείχνω με τον Φίλιππο Γορτύνη στο «Γυρί» στην ταβέρνα του Κασάρη. Να περπατώ στο φάρο με την Ελεονόρα, τη Τζούλια, τη Μαρίνα, την Αμαλία Κλάους, τη μοναχοκόρη του Γουσταύου, τη χήρα Δανιηλίδα και τον υποκόμο της Βασίλειο, που με τα χρήματά της τον έκανε αυτοκράτορα του Βυζαντίου. Αλλά και με το γέρο φύλακα του αποστακτηρίου του κονιάκ στον Κλάους, που μελετούσε υπομονετικά τη διαμάχη του Βενιζέλου με τον βασιλέα Κωνσταντίνο, να φροντίζει το άθλιο πλιακό ρολόι του κήπου, δίνοντας σε όποιον συμπαθούσε το καταστάλαγμα από το λάδι της μηχανής σε μικρά μπουκαλάκια για φάρμακο. Τον Μάκη και τον «Ιάπωνα» στο Ματζέστικ να συζητούν τα όρομολόγια των πλοίων παλιά και τώρα. Τα τρία προπολεμικά γαρίφαλα, ένα λευκό, ένα με καφετιά νερά και το άλλο κόκκινο βαθύ, στο ανθοδοχείο του γραφείου του διευθυντού της Ιονικής Τραπέζης, Πάρη Ταβελούδη, βαλμένα από το χέρι της γυναίκας του Κλάρας.

Όλ' αυτά τα ξέρεις. Τα έχεις κάπως μετατοπίσει, κάπως πειράξει, αλλιώς περιγράψει. Παραποιήσει κιόλας. Ευτυχώς, δεν τους έμεινες τελείως πιστός. Αλίμονο αν όλη αυτή η προσπάθεια απέβλεπε στην απόδοση της εικόνας. Τι σόι αγάπη θα ήταν αυτή; «Σημασία έχει η απόδοση πραγμάτων και καταστάσεων μέσα από μας. Στηριζόμενοι σε κάποια θερμή πίστη». Έτσι δεν σου έμαθαν οι δάσκαλοί σου; Όλα ζουν. Εξακολουθούν να ζουν. Ταξιδεύουν. Συνταξιδεύουν με την πόλη που και συ έστω για λίγο δέθηκες μαζί της.

Το κείμενο είναι το πρώτο σημείωμα του σκηνοθέτη Θοδωρή Γκόνη για την παράσταση «Γουσταύος Κλάους» που θα αποτελέσει παραγωγή του περιοδικού ΤΟ ΔΟΝΤΙ στο πλαίσιο του προγράμματος της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης του 2006. Η παράσταση θα ανέβει στην Αχαΐα Κλάους της Πάτρας και στο Κτήμα Μερκούρη της Ηλείας τον Ιούλιο του 2006.

Είναι πάντα
ευχάριστο να
δίνεις σ'έναν
άνθρωπο που
'ζησε μια μικρή
ανάπαυλα μέσα
στο χρόνο.

Μαργκερίτ
Γκιουρσενάρ

τυπολατρεία

«Είμαστε το μοναδικό περιοδικό...»

Άλλαξε όνομα, άλλαξε και ηθική... Ο λόγος για το δωρεάν περιοδικό «Happy» που πρόσφατα άλλαξε αιφνιδιαστικά τίτλο και ονομάζεται πλέον «Happy week». Στο editorial του πρώτου τεύχος με το νέο όνομα οι υπεύθυνοι του περιοδικού ισχυρίζονται ότι μόνο αυτοί δικαιούνται να ονομάζονται περιοδικό, γιατί κυκλοφορούν σε εβδομαδιαία βάση. Αντίθετα, γράφουν, όλα τα υπόλοιπα έντυπα πρέπει να κυκλοφορήσουν αφίσα για να καταλάβουν οι πατρινοί ότι κυκλοφόρησαν.

Η αιχμή στρεφόταν προφανώς στο περιοδικό fresh, από τη διάσπαση του οποίου προήλθε το happy week, κάτι που φαίνεται κι από την αντιγραφή του γενικότερου ύφους, όμως το σχόλιο ήταν τουλάχιστον ατυχές.

Η Πολιτιστική στα ερτζιανά

Κινητικότητα, όμως υπάρχει και στο ραδιοφωνικό χάρτη της Πάτρας. Ο ραδιοφωνικός σταθμός «Ημέρα FM» ετοιμάζεται να μετεξελιχθεί σε ενημερωτικό (αυτή τη στιγμή είναι πλήρως μουσικός), ενώ από το Σεπτέμβριο θα λειτουργήσει με πλήρες πρόγραμμα και ο νέος ραδιοφωνικός σταθμός του επιχειρηματία Κ. Αντζουλάτου. Ταυτόχρονα, το «παράρτημα» του αθηναϊκού «Μελωδία FM» φαίνεται ότι περνά στα χέρια του Ανδρέα Χριστόπουλου, ο οποίος προφανώς θα τον συνδέσει και με τη νέα εφημερίδα «Σημερινή».

«Σημερινή» η καινούρια εφημερίδα

Κάθε άλλο παρά άσχετη με την Πολιτιστική (όπως και με αυτή των επερχόμενων δημοτικών εκλογών) είναι η έκδοση μιας νέας καθημερινής εφημερίδας στην Πάτρα που, ξεκίνησε στις αρχές του φθινοπώρου.

Η εφημερίδα έχει τίτλο «Σημερινή» και θα εκδίδεται από τον Ανδρέα Χριστόπουλο, ο οποίος μετά από την πρόσφατη αποχώρησή του από την εφημερίδα «Ημέρα» (συμφερόντων του επιχειρηματία Θ. Καμπέρου), προχώρησε στην έκδοση της εφημερίδας, έχοντας μαζί του και το μεγαλύτερο μέρος του δημοσιογραφικού και τεχνικού δυναμικού της «Ημέρας».

Στη χρηματοδότηση της εφημερίδας φημολογείται πως έχει συνεισφέρει επιχειρηματίας της Πάτρας που ασχολείται με το χώρο του πολιτισμού και της εκπαίδευσης, γεγονός που κάνει την κίνηση της έκδοσης, ακόμα πιο ενδιαφέρουσα.

Προκήρυξη για τους τύπους

900 χιλιάδες ευρώ (μαζί με το ΦΠΑ) θα κοστίζει η προβολή της Πολιτιστικής στα ΜΜΕ όλης της Ελλάδας, σύμφωνα με την προκήρυξη που δημοσιεύτηκε στα τέλη Αυγούστου. Φυσικά, ουδείς πιστεύει ότι η προκήρυξη βγήκε για ουσιαστικούς λόγους, αφού το πιθανότερο είναι τα στελέχη του υπουργείου και της Πολιτιστικής να διαλέξουν ανάμεσα στις (όχι πάνω από 2-3) διαφημιστικές εταιρείες της Αθήνας που πρόσκεινται στη Νέα Δημοκρατία και έχουν εξασφαλίσει τις περισσότερες κρατικές δουλειές τον τελευταίο χρόνο.

Τον ανέστησαν!

«Πού ήταν ο Καββαδίας;» αναρωτιόταν ειρωνικά τοπική εφημερίδα μετά τη συναυλία του θάνατου Μικρούτσικου στην Πάτρα, θέλοντας να τονίσει με αυτό τον τρόπο ότι ο Μικρούτσικος στη συναυλία του στο Κάστρο Ρίου δεν ανέφερε ούτε μία φορά το όνομα του μεγάλου ποιητή.

Η απάντηση ήρθε την ίδια μέρα από άλλη τοπική εφημερίδα που σε σχόλιό της, «ανέστησε» κυριολεκτικά το μεγάλο ποιητή, λέγοντας όχι μόνο ότι ήταν παρών στη συναυλία του Μικρούτσικου, αλλά ότι έμεινε και ικανοποιημένος από τον τρόπο που μελοποίησε τα τραγούδια του ο Μικρούτσικος. Έλεος!

Για τους αγγλομαθείς

Ένα πράγμα δεν έχουμε καταλάβει με την Εταιρεία Τουριστικής Ανάπτυξης Αχαΐας. Εδώ και αρκετούς μήνες πληρώνει (και μάλιστα αδρά σε κάποιες περιπτώσεις) εφημερίδες και περιοδικά της Πάτρας για να βάζει διαφημιστικές καταχωρήσεις που είναι γραμμένες εξ ολοκλήρου στα αγγλικά! Αλήθεια, υπάρχει κάποια φιλοσοφία γύρω από αυτό ή το πρόβλημα είναι πως απλώς κανείς δεν ενδιαφέρεται να μεταφράσει τις καταχωρήσεις; Κι επειδή μάλλον το δεύτερο συμβαίνει, τότε θα σταματήσει αυτή η σπατάλη;

τυπολατρεία

Στον πατέρα του

Το καλύτερο και πιο χαρακτηριστικό δείγμα για την προχειρότητα με την οποία αντιδρούν στην Πολιτιστική, το έγραψε τον Αύγουστο το περιοδικό fresh. Έκανε κάποιος αίτηση για πρόσληψη στην Πολιτιστική κι αυτοί απάντησαν στον πατέρα του και μάλιστα με ανώνυμη επιστολή!

Φανταστικός!

Ο καλύτερος τίτλος του καλοκαιριού ήταν αυτός της εφημερίδας «Γεγονότα» (που από το Σεπτέμβριο κυκλοφόρησε έγχρωμη και ανανεωμένη). Μετά τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, στην οποία παρέστησαν για πρώτη φορά οι θάνατος Μικρούτσικος και Χρήστος Ροϊλός, η εφημερίδα θέλοντας να σαστρίσει την απόλυτη έλλειψη κριτικής που επικράτησε από τους περισσότερους δημοτικούς συμβούλους στον καλλιτεχνικό διευθυντή, κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο τίτλο «Ε, φανταστικό θάνατο;», παραφράζοντας προφανώς τη διαφήμιση εταιρείας παγωτών.

Cork 2005

European Capital of Culture

Της Εύης Γκοισσοπούλου

Στον αστερισμό του βιβλίου

Δεν είναι δυνατόν να έχει κάποιος συνολική εικόνα του πολιτιστικού γίγνεσθαι μιας κοινωνίας εάν δεν έρθει σε επαφή με τη λογοτεχνία της και με την εκδοτική της δραστηριότητα. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο ένα ξεχωριστό κεφάλαιο δραστηριοποίησης κάθε Πολιτιστικής Πρωτεύουσας είναι οι εκδόσεις που προγραμματίζει γύρω από το βιβλίο και τα συνέδρια που διοργανώνει. Το Κορκ, το οποίο να σημειώσουμε ότι έχει μεγάλη εκδοτική παράδοση στην Ευρώπη και αποτελεί έδρα μεγάλων εκδοτικών οίκων της Μεγάλης Βρετανίας όπως ο «Κόλινς», παρουσίασε ένα ενδιαφέρον πρόγραμμα σ' αυτόν τον τομέα με το γενικό τίτλο «Λογοτεχνία, Εκδόσεις, Συνέδρια». Έχουμε ήδη αναφερθεί σε κάποιες εκδηλώσεις όπως στην πολύ ενδιαφέρουσα «Σειρά Μεταφράσεων», κατά την οποία κάθε μήνα η Πολιτιστική εκδίδει ένα βιβλίο με μεταφρασμένα ποιήματα ενός ποιητή από τις νέες χώρες - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης συν της Τουρκίας που έχει μεταφράσει ένας ποιητής του Κορκ. Αυτό το πρότζεκτ που θα ολοκληρωθεί τον Δεκέμβριο

συνδέθηκε με ένα άλλο μεγάλο πρότζεκτ, τη «Διεύρυνση», όπου κάθε μήνα παρουσιάζεται ένας εικαστικός καλλιτέχνης από τις νέες χώρες - μέλη και το οποίο έχουμε παρουσιάσει εκτεταμένα. Οι περισσότερες εκδηλώσεις γύρω από τη λογοτεχνία και τις εκδόσεις συνδέονται με μία ή περισσότερες εκδηλώσεις από κάποιο άλλο πεδίο δραστηριοποίησης της Πολιτιστικής. Εδώ έχει εντάξει το Κορκ και την ανάθεση συγγραφής νέων θεατρικών έργων, πολλά από τα οποία έχουν ήδη παρουσιαστεί, καθώς και την έκδοση και παρουσίαση θεατρικών έργων που έχουν γραφτεί από νέους Ιρλανδούς θεατρικούς συγγραφείς για το Κορκ. Έχοντας ως περιοδικό άμεση σχέση με το βιβλίο και τις εκδόσεις, επιλέξαμε και σας παρουσιάζουμε κάποιες από τις εκδηλώσεις του Κορκ στον τομέα αυτό με γνώμονα τόσο την πρωτοτυπία τους όσο και τη σπουδαιότητα που τους αποδίδει η ίδια η Πολιτιστική.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ «ΦΡΑΝΚ Ο' ΚΟΝΟΡ»

Το Κορκ είναι διάσημο για τους συγγραφείς διηγημάτων με κορυφαίο τον Φρανκ Ο' Κόνορ του οποίου το όνομα φέρει το βραβείο που θα δοθεί σε έναν συγγραφέα διηγημάτων των δύο τελευταίων ετών. Μια διεθνής επιτροπή κριτικών εργαζόταν επί δύο χρόνια για να δημιουργήσει μια συλλογή με τα καλύτερα διηγήματα που εκδόθηκαν από τον Ιανουάριο του 2004 έως και το Σεπτέμβριο του 2005. Η συλλογή, καθώς και το όνομα του νικητή ο οποίος εκτός από το τιμητικό θα πάρει και χρηματικό βραβείο 50.000 ευρώ, θα παρουσιαστούν στις 25 Σεπτεμβρίου κατά τη διάρκεια του Διεθνούς Συνεδρίου Διηγήματος που εντάσσεται στο πρόγραμμα των δραστηριοτήτων του Διεθνούς Φεστιβάλ Διηγήματος «Φρανκ Ο' Κόνορ». Το φεστιβάλ, που γίνεται κάθε χρόνο στο Κορκ, αποτελεί πολύ σημαντικό θεσμό προώθησης αυτού του τόσο σημαντικού λογοτεχνικού είδους που δυστυχώς είναι «υπό εξαφάνιση» καθώς δεν προτιμάται από τους εκδοτικούς οίκους.

 www.munsterlit.ie

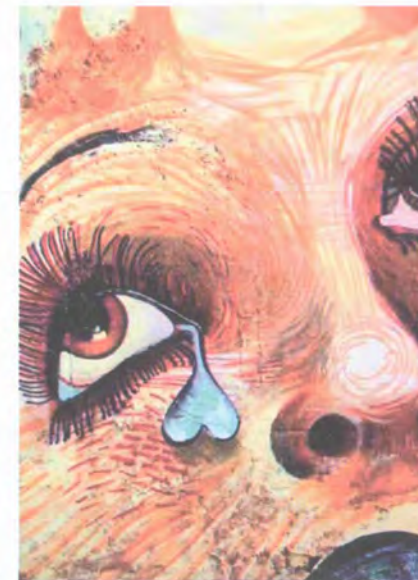
SOUNDEYE (ΣΑΟΥΝΤΑΙ)

Δεν υπάρχει μετάφραση του συγκεκριμένου λογοπαίγνιου «Ηχος - Μάτι» που είναι ο τίτλος του Διεθνούς Φεστιβάλ Ποίησης που γίνεται στο Κορκ. Φέτος διεξήχθη από τις 4 έως τις 10 Ιουλίου και συμμετείχαν πολλοί ποιητές από όλο τον κόσμο. Παρουσιάστηκαν εκθέσεις γραφιστικής και τέχνης του βιβλίου, οπτικοποιημένα και ηχητικά ποιήματα, μελοποιημένα ποιήματα από παραδοσιακούς και σύγχρονους μουσικούς και «κινηματογραφημένα» ποιήματα. Το πρότζεκτ στόχο είχε να αναπτύξει και να παρουσιάσει νέες ποιητικές δημιουργίες που πραγματοποιούνται με τη συμβολή νέων μέσων όπως οι υπολογιστές και το διαδίκτυο, θέλοντας να

συμβάλει στην προώθηση των λεγόμενων νέων «Τεχνών του Κόσμου». Πολύ θα θέλαμε να είχαμε παρακολουθήσει αυτές τις εκδηλώσεις για να κατανοήσουμε τη σχέση ποίησης και νέων τρόπων έκφρασής της. Καλό θα ήταν να ενέτασσε και η δική μας πόλη κάτι παρόμοιο στο πρόγραμμά της.

 www.soundeye.org

QUEER DIARY (ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥ)

Η μετάφραση δεν είναι ακριβής επειδή το queer είναι λέξη της «πίτσας» που χρησιμοποιούμε και μεις για κάποιον που είναι γκέι και αρχίζει από π...! Η ομοφυλοφιλική κοινότητα του Κορκ δεν δίστασε όπως εμείς να την χρησιμοποιήσει στον τίτλο ενός ημερολογίου / ευρετηρίου που θα εκδοθεί και θα παρουσιαστεί τον Οκτώβριο. Το «Ημερολόγιο» περιλαμβάνει τις ημερομηνίες γέννησης διάσημων ομοφυλόφιλων, τρανσέξουαλ, αμφιφυλόφιλων κ.λπ. ξεκινώντας από τον Μέγα Αλέξανδρο μέχρι τον γερουσιαστή Ντέιβιντ Νόρις αλλά και όσες ημερομηνίες γέννησης μπόρεσαν να βρουν Ιρλανδών ομοφυλόφιλων «με στόχο να δώσει στην κοινότητα των ομοφυλόφιλων

την αίσθηση της μακροβιότητας αλλά και του καλλιτεχνικού ταλέντου», όπως διαβάζουμε στον κατάλογο των εκδηλώσεων της Πολιτιστικής. Στο «Ημερολόγιο» θα παρουσιαστούν και οι ιστορίες και οι φωτογραφίες δώδεκα αυτοχθόνων κατοίκων γκέι του Κορκ στις οποίες διηγούνται την εμπειρία τους όταν αποκάλυψαν στην κοινωνία της πόλης τους αυτή τους την ιδιαιτερότητα. Επιπλέον θα συμπεριληφθούν οι καλύτερες στιγμές του «Κορκ Πράιντ (καμάρι)». Πρόκειται για μια σειρά εκδηλώσεων που διοργα-

νώνονται από την ομοφυλοφιλική κοινότητα κάθε χρόνο στο Κορκ και φέτος έγιναν από τις 25 Ιουλίου μέχρι την 1η Αυγούστου. Πολύ ενδιαφέρον το πρόγραμμα του «Κορκ Πράιντ» το οποίο απευθύνεται σε όλο τον κόσμο και θεωρείται πολιτιστικό γεγονός που προσελκύει επισκέπτες στο Κορκ και συμβάλλει στην πολιτιστική και οικονομική ανάπτυξη της πόλης. Σημειώνουμε ότι τις εκδηλώσεις άνοιξε ο Δήμαρχος αυτοπροσώπως. Το «Ημερολόγιο» περιέχει και έναν «ομοφυλοφιλικό χάρτη» του Κορκ για τον επισκέπτη που θέλει να συμπεριλάβει ή να αποφύγει τα μέρη που συχνάζουν οι ομοφυλόφιλοι. Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί «τολμηρό» το ότι η Πολιτιστική συμπεριλαμβάνει εκδηλώσεις της ομοφυλοφιλικής κοινότητας επειδή προφανώς γι' αυτούς αποτελεί απλά ένα από τα πολλά πρόσωπα της πόλης όπως είναι η κοινότητα των περιπλανώμενων. Σε μας όμως ακούγεται σαν σενάριο επιστημονικής φαντασίας ή σαν κακόγουστο αστείο. Είναι όμως πρόταση της Πολιτιστικής και κατά την άποψή μας σοβαρό δείγμα πολιτισμού!

www.gayprojectcork.com

AN LEABHAR MOR: ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΚΕΛΤΙΚΗΣ

Τα λόγια των «στοιχειωμένων» Κελτών ποιητών θα ξαναζωντανέψουν μέσα από ένα πολύ δυναμικό πρότζεκτ που συνδυάζει τα εικαστικά με την ποίηση. Η γκαλερί Γκλούκμαν σε συνεργασία με το Πρακτορείο των Κελτικών Τεχνών της Σκοτίας συνενώνουν 100 ποιητές του Κελτικού και του Ιρλανδικού σύμπαντος και 100 εικαστικούς καλλιτέχνες. Η έκθεση των εικαστικών συνοδεύεται πη-

τικά από την ανάγνωση των ποιημάτων των μεγαλύτερων εν ζωή Ιρλανδών και Σκοτσέζων ποιητών από τους ίδιους. Τα έργα και τα ποιήματα αποτελούν το υλικό του βιβλίου που θα εκδοθεί ως επιστέγασμα των εκδηλώσεων που είναι αφιερωμένες σε ένα αρχαίο γλωσσικό και πολιτιστικό ιδίωμα που παραμένει ολοζώντανο σήμερα και αποτελεί πηγή έμπνευσης για τους νεότερους.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΙΔΑΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ: ΤΟ ΚΟΡΚ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

Το Φεβρουάριο εκδόθηκε ένα βιβλίο - ορόσημο για το Κορκ στο οποίο παρουσιάζεται η πόλη μέσα στο πέρασμα των αιώνων έτσι όπως την είδαν οι ταξιδιώτες που την επισκέφθηκαν και «έριξαν άγκυρα»

στο λιμάνι της. Ο δρ. Γιοσάκιμ Φίσερ του Πανεπιστημίου του Λίμερικ και η δρ. Γκρέις Νέβιλ του Πανεπιστημίου του Κορκ δημιούργησαν ένα μοναδικό βιβλίο αναφοράς σε μια άγνωστη μέχρι τώρα πλευρά της ιστορίας της πόλης που είναι οι μαρτυρίες των επισκεπτών της μέσα από ημερολόγια, γράμματα, ποιήματα, πεζά, ταξιδιωτικά έγγραφα και αρχεία. Μετά από συστηματική έρευνα, καταγραφή και μετάφραση κειμένων από όλη την Ευρώπη, οι Κορκονιανοί διαθέτουν ένα διασκεδαστικό ανάγνωσμα - μαρτυρία για το παρελθόν τους και την εικόνα τους. Πολύ έξυπνο αλλά και πολύ χρήσιμο το συγκεκριμένο εγχείρημα της Πολιτιστικής το οποίο πραγματοποιήθηκε με τη συμβολή του εκδοτικού οίκου «Κόλινς» και πολλών βέβαια φιλολόγων και ιστορικών από όλη την Ευρώπη.

www.cork2005.ie

«... Εδέχθημεν αεροπορικών βομβαρδισμό...»

Μια συλλεκτική έκδοση από το ΔΟΝΤΙ

Τα γεγονότα της περιόδου **1940 - 41**,
όπως τα κατέγραψε ανώτερος αξιωματικός της Χωροφυλακής,
μαζί με ανέκδοτο αρχειακό υλικό.

Κείμενα-Επιμέλεια:
Ξενοφών Παπασευθυμίου

Τον Οκτώβριο στα βιβλιοπωλεία

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ / ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Ζωοδόχου Πηγής 17 τηλ. 210-3813137

graphic arts

περιοδικά
βιβλία
εφημερίδες
αφίσες
διαφημιστικά φυλλάδια
συσκευασία

λιθογραφικό εργαστήριο
Παναγιωτόπουλος

Ιωαν. Διακίδη 48, Πάτρα Τ.Κ. 263 35, Τηλ./FAX 2610 330 532,
E-mail: info@pgraphicarts.gr, www.pgraphicarts.gr

